

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † 'Ο (πρόεδρος)
† 'Ο Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† 'Ο 'Αρχιεπ. τῆς 'Ι. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† 'Ο Μέγας 'Αρχιεπίσκοπος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετρίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ . . . 25
ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Κώδιξ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας καὶ τινὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ἀποκείμενα ἐν τισὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῆς, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Διδυμοτείου Φιλαρέτου Βαφειδου — Ἐγγραφα τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ — Βιβλιολογία — Κοινοποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκλογικὴ συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν συμβούλων. Τῇ μεθαύριον Κυριακῇ, 26 λήγοντος, τὴν 5 ὥραν τουρκιστὶ ἀκριβῶς συγκροτηθῆσεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἡ ἐκλογικὴ Συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν τῶν διαδόχων τῶν συνωδῶ τοῖς Γενικοῖς Ἐθνικοῖς Κανονισμοῖς ἀποχωρούντων τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὡς συμπληρωσάντων τὴν διετὴ αὐτῶν περίοδον. Οἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποχωρούντες εἰσὶν ἡ Α. Ε. Ὁ Ἀνδρέας Κοπάση Ἐφέντης, καὶ οἱ κκ. Εὐάγγελος Ἀμαξόπουλος, Βασίλειος Δεσίρης καὶ Ἰωάννης Μαρμόπουλος, ὅστις τυγχάνει καὶ αὐθὺς ἐκλέξιμος.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ ἐπαρχία Χαλδεῖας. — Ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 18ης Μαρτίου λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐπαρχία Χαλδεῖας ἐν δυσχεμεροῖς χρόνοις ἐχρησίμευσεν ὡς προπύργιον τῆς ὀρθοδοξίας ἐνεκα τῶν προνομίων, ἅτινα εἶχον οἱ ἐπιστάται καὶ διευθυνταὶ τῶν ἐν αὐτῇ μεταλλείων καὶ ὅτι ὁ νῦν μητροπολίτης αὐτῆς Γερβᾶσιος ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν εὐδοκίμως ποιμαίνων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην πολυχῶς ἐξυπηρέτησε τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας, ἐνέκρινεν ἵνα τιμήσῃ τὴν τε 'Ι. Μητρόπολιν Χαλδεῖας καὶ τὸν ταύτης ἀρχιερέα διὰ τῆς ἀπονομῆς αὐτῷ, πρὸς τῇ ὑπερτιμῇ, καὶ τοῦ τίτλου ἐξάρχου

Ἐλεροπόρτου. Ὡς τὴν φήμην τοῦτα ἔθεν τοῦ μητροπολίτου ἔσται: Χαλδεῖας καὶ Χερροϊάνων . . . ὑπέρτιμος καὶ ἐξάρχος Ἐλεροπόρτου.

Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον. — Διαβιβασθέντος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τοῦ οἰκείου τεσκερέ, δι' οὗ ἡγγέλθη ἡ ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως κύρωσις τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἰωάννου Βιθυνοῦ ἐφέντη ὡς μέλους τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἡ Α. Θ. Π. διὰ πιττακίου προσεκέλευσε τὴν Α. Ε. ὅπως ἀναλάβῃ τὰ ἐν τῷ Συμβουλίῳ καθήκοντα αὐτοῦ. Ἡ Α. Ε. ἀνέλαθεν αὐτὰ ἀπὸ σήμερον.

Μητροπολίτης Κορυθαῖας. — Χθὲς ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν ὁ ἐκ τῶν νέων συνοδικῶν σεβασμιώτατος μητροπολίτης Κορυθαῖας Γερβᾶσιος πρὸς προὑπαντησιν τοῦ ὁποίου ἡ Α. Θ. Π. ἀπέστειλε τὸν πανοσιολ. Δευτερεύοντα Παρθένιον. Ἡ Α. Σεβασμιότης κατευθυνθεὶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. καὶ ὑπέβλεψε τὰ σέβη αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὸ διάλειμμα ἡ Α. Σεβασμιότης παρέκθισεν ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ.

Μητροπολίτης Γρεβενῶν. — Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Γρεβενῶν Δωρόθεος τηλεγραφικῶς ἡγγείλε χθὲς τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι κατευθυνθήσεται εἰς βασιλεύουσαν ἄμ' ὡς διευθετήσῃ τὰ κατ' αὐτόν.

Ἱερὰ Σύνοδος. — Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μαρωνείας Ἰωακείμ ἀδιαθετῶν ἀπὸ τῶν συνοδικῶν συνεδρίων τῆς Τρίτης καὶ Πέμπτης ὡς καὶ τῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου. Ὡσαύτως χθὲς ἀπὸ καὶ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης Κωνσταντῖος.

Μητροπολίτης Παραμυθίας. — Τῇ πρωΐᾳ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν ὁ Κω ὁ νέος μητροπολίτης Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Καλλίνικος προὑπαντηθεὶς ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Πανα-

γιότητος, ὑπὸ τοῦ ἱερολογιωτάτου Τριτεύοντος Βενιαμίν. Ἡ Α. Πανιερότης κατευθυνθεὶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὑποβιολογία τὰ σέβη καὶ τὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ μεταθέσει αὐτοῦ.

—*Μητροπολίτης Βελεγράδων.*—Τῇ Δευτέρᾳ ἀφίκετο ὡσπύτως ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Βελεγράδων Βασίλειος προὔπανθηθεις ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. Τριτεύοντος Βενιαμίν. Ἡ Α. Πανιερότης κατηνύθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἐπισκεψαμένη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὑπέβλεψε τὰ σέβη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ προαγωγῇ αὐτῆς.

—*Μ. Μήνυμα.*—Τοῖς πανιερωτάτοις μητροπολίταις Βελεγράδων Βασιλείῳ καὶ Παρχαμυθίας καὶ Φιλιατῶν Καλλινίκῳ, παρκατῶσιν ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης, ἐγένετο ἐκάστῳ τὸ εἰθισμένον Μήνυμα καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδρίας ἡ νομιμισμένη τελετὴ τῆς εὐχαριστίας.

—*Ἐπισκέψεις.*—Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἡ Α. Ε. ὁ σύμβουλος τῆς ἐνταῦθα αὐτοκρατορικῆς ρωσικῆς πρεσβείας Στσερμπάτσεφ συνδιαλεξάμενος ἐφ' ἱκανόν μετὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπισκέψατο τὴν Α. Σ. τὸν ἐκ τῶν νέων συνοδικῶν μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως Κύριλλον ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ αὐτοῦ εἰς βασιλεύουσιν ἀρίζει, τοὺς σεβασμιωτάτους μητροπολίτας Ρόδου Ἱεροθεὸν καὶ Προικονήσου Παρθένιον ἐπὶ τῇ προαγωγῇ αὐτῶν καὶ τὴν Α. Σ. τὸν ἀπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποχωρήσαντα μητροπολίτην Σεργίον καὶ Κοζάνης Κωνσταντίνον.

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ παρέστησαν καὶ ἡσπάζθησαν τὴν δεξιάν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ ἐκ τῆς ἐν Πετροπόλει ἱεραποστολικῆς Μονῆς τῆς Ἀναστάσεως ἱερομόναχος Παῦλος ἀπόφυτος τῆς Ἀκαδημείας τοῦ Κιέβου, μετὰ δύο ἄλλων μοναχῶν τῆς αὐτῆς Μονῆς, κατευθυνόμενοι εἰς Παλαιοστίνην χάριν προσκυνήσεως τῶν Ἀγίων Τόπων.

—*Κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.*—Τῇ μεθαύριον Κυριακῇ κηρύξουσι τὸν θεῖον λόγον: ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ ὁ ἀρχιμ. Κωνσταντῖνος Βοντζαλίδης ἐν Τζιβαλίῳ ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Φιλόθεος Μιχαηλίδης ἐν Ξυλοπόρτῃ ὁ Τριτεύων Βενιαμίν. Ἐν Ἐξ Μαριόροις ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτρώζος. Ἐν Ὑψωμαθείῳ (ἀγ. Μηνᾶ) ὁ ἱεροδ. Σπυρίδων Βλάχος. Ἐν Βλάχκᾳ ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἱερεὺς Ἀθανάσιος Λάσκαρις. Ἐν Κοντοσκαλίῳ (Ἐλπίδος) ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Ἀντώνιος Ἀντωνίνης. Ἐν Γαλατᾷ (Χριστοῦ) ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμενος Συννάδων Εὐγένιος. Ἐν Γαλατᾷ (ἀγ. Νικολάου) ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Δαμασκηνός Μοσχόπουλος. Ἐν Γαλατᾷ (Παναγίας) ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Αἰμιλιανός Δάγκουλας. Ἐν Σταυροδρομίῳ

(Παναγίας, ἀγ. Τριάδος καὶ ἀγ. Κωνσταντίνου) ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμενος Χαριουπόλεως Γερμανός μετὰ τῶν κληρικῶν θεολόγων τοῦ Πέραν. Ἐν Τυτακούλοις ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμενος Πιμφίλου Μαλισσηνός. Ἐν Φερίκοις ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Νικηφόρος. Ἐν Μ. Ρεῦματι ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Μιχαὴλ Τριανταφυλλίδης. Ἐν Νεοχωρίῳ (Παναγίας) ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἱερεὺς Παναγιώτης. Ἐν τῷ ἁγιοταριτικῷ Μετοχίῳ ὁ ἱεροδ. Ἰάκωβος Ἀρχατζικάκης.

ΤΟ ΕΝ ΜΟΣΧΑΙ ΜΕΤΟΧΙΟΝ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Τὸ ἐντιμὸν Δ. Ε. Μικτόν Συμβούλιον διασκεψάμενον περὶ τῆς ἀπὸ τινος χρόνου ἐνώπιον αὐτοῦ θεωρουμένης ὑποθέσεως τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς πρὸς τὴν ὀλικὴν καὶ οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ ἡγουμένου αὐτοῦ ἀρχιμ. Ἰακώβου ἀπεφάνηκε ὅτι οἱ μὲν λογισμοὶ αὐτοῦ εὐρέθησαν ἐν τάξει τυπικῶς καὶ λογιστικῶς, ἀλλ' ὅτι τὸ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον εἰσερχόμενον εἰσόδημα εἶνε ἀνεπαρκές καὶ δυσανάλογον πρὸς τὰ εἰσοδήματα τοῦ Μετοχίου. Σκεψάμενον δὲ καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν εἶνε δυνατόν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ποσὸν μείζον τοῦ μέχρι τοῦδε εἰσελθόντος, λαβὼν δὲ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἐνταῦθα εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐξέλεγχις ἰδίᾳ τῶν τοῦ Νχοῦ τοῦ διακληθέντος Μετοχίου εἰσπράξεων, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς παρχωρηθῇ μὲν, ὡς μέχρι τοῦδε, ἡ τε διοίκησις τοῦ Νχοῦ καὶ ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ διαχείρισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Μετοχίου εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κληρικὸν πρόσωπον, κακοσημημένον ἀρετῇ, φρονήσει καὶ τιμιότητι, παρέχον ἱεγγυα πολίταις συμφώνου πρὸς τὸν ἱερατικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεῦον τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὁ διορισθεὶς ἀρμοδίως εἰς τὴν θέσιν ταύτην οὐ μόνον συννοῇ τὰ ὡς ἀνωτέρω προσόντα, ἀλλὰ καὶ χορηγῇ κατ' ἀποκοπὴν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ἐπὶ ἀξιοχρεῖ ἐγγυήσει ἐτήσιον ποσόν, λαμβανομένης ὡς βάσεως τῆς προσφορᾶς χιλίων λιρῶν ὁθωμανικῶν, μὴ ἀποκλεισμένου μὲν, προτιμωμένου δὲ ἐν ἰσοῖς καὶ τοῦ νῦν ἡγουμένου.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑποβληθείσης ἐγγράφου ἀπολογίας τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ τῶν συναφῶν αὐτῇ ἐγγράφων ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐναντίας αὐτοῦ ὑπὸ πέντε προσώπων ἐκ Μόσχας διατυπωθείσας ἠθικὰς κατηγορίας, ἡ ἱερὰ Σύνοδος διασκεψάμενη ἐθιώρησεν ὁμοφώνως ἡ

παρκῇ τὴν ἀπολογία ἀυτοῦ καὶ ἐκέρυξεν αὐτὸν ἀ-
θῶν τῶν ἀποδιδόμενων αὐτῷ ἡθικῶν κατηγοριῶν.

Αἱ ἀπορήσεις αὗται ἀνεκοινώθησαν τῷ εἰρημένῳ
ἀρχιμανδρίτῃ διὰ πατριαρχικῶν πιττακίων.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΥΡΙΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τῇ προσεχῇ Παρaskευῇ πρωί, προηγουμένη οὐ
γίνεται, ἡ δὲ ἀκολουθία ἀναγινώσκεται μέχρι καὶ τῆς
ἐκτῆς ὥρας. Περὶ δὲ τὴν 9ην ὥραν τῆς ἐσπέρας ἡ
ἀκολουθία τοῦ Ἀκathίστου ὕμνου ψαλλήσεται ὡς ἐφεξῆς:

Μετά τὴν Θ'. ὥραν ψαλλήσεται κατὰ τὸ εἰωθὸς
ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Μετὰ τὸ
«Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ «Προσ-
ταχθὲν μυστικῶς» ἄρχῳ ἐκ δευτέρου καὶ ἀπὸ συν-
τόμως, τοῦ κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» κατα-
λιμπανομένου· ἐν τῷ μεταξύ κατέρχεται ὁ Πατριάρχης
τοῦ Θρόνου, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐνδύμενος
ἀναγινώσκει τὴν α'. στάσιν τῶν Οἱκων. Μετὰ τοῦτο
ψάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καὶ ἀναγινώσκεται
ὑπὸ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Ἀρχιερέως ἢ β'. στάσις·
εἶτα αὖθις «τῇ Ὑπερμάχῳ», μεθ' ὃ ὁ δεύτερος τῇ
τάξει Ἀρχιερέως ἀναγινώσκει τὴν γ'. στάσιν· καὶ
αὖθις ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ «τῇ Ὑπερμάχῳ» καὶ μετὰ
τοῦτο ἀναγινώσκει· ἡ δ' ἑστὰς ὑπὸ τοῦ τρίτου
τῇ τάξει Ἀρχιερέως αὖθις τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ», εἶτα
τὸ τρισάχιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐκ
τρίτου καὶ ἡ ἀπόλυσις τῆς εορτῆς.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 21 Μαρτίου 1900.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μ. Πρωτοδουκελλίας

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

Ἡ ἐφορία τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰωακείμειου Παρθενωγαγείου τε-
λεῖ ἀρχιερατικὸν μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
ἀοιδίμου εὐεργέτου τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ τὴν προτε-
χεῖ Κυριακὴν (26ην φθίνοντος) ἐν τῷ ἐν Μουχλίῳ ἱερῷ Ναῷ
τῆς Κοιμήσεως, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου
αὐτῆς ἁγίου Βερροίας κ. Κωνσταντοῦ μετὰ δύο ἐτέρων ἀρχιε-
ρέων καὶ προσκαλεῖ πάντας τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν ἐν
τῷ Ἰωακείμειῳ μαθητευομένων, πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ διδάσκον-
τας ὡς καὶ πάντας τοὺς φιλομούτους ὁμογενεῖς, ἵνα διὰ τῆς
παρουσίας τῶν καταστήσῃσι φανεράν τὴν πρὸς τὸν ἀοιδίμον
ἐθνικὸν εὐεργέτην εὐγνωμοσύνην.

Τὸ παρὸν ἐπέχει τόπον ὀνομαστικοῦ προσκλητηρίου.

Ἐν Φαιαρίῳ, τῇ 23ῃ Μαρτίου 1900.

Ἡ Ἐφορία.

ΚΩΔΙΞ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΙΣΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΑΤΤΗΣ.

ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου

Διδυμοτείχου Φιλαρέτου Βαφειδίου.*

Ἐν τελείῃ 56 ἀναφέρεται πρᾶξις, καθ' ἣν τὰ χω-
ρία τῆς ἐπαρχίας Καστορίας *Κάλλιστα*¹ *Ντόλερι*²
*Ἀρχάγγελος*³ *Ντεπρίτζοβορ* καὶ *Ἀλέτη*⁴ προσκα-
λῶνται τῇ ἱερᾷ Μονῇ Μαυριωτίσσης· ἡ πρᾶξις ἐγένετο
τῇ 8ῃ ἰουλίου 1684, ἔστι δὲ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ
Ἀχριδῶρ Γρηγορίου, ὑπὸ τοῦ πρώην τοιοῦτου *Παπα-
ρέτου*, *Καστορίας Δαβίδ*, *Στρωμνίτζης Μητροπολίτου*,
Βοδερῶρ Νεῖλου, *Γρεβερῶρ Θεοφάνους*, *Μογλερῶρ*
Νικοδήμου, *Σισαρίου Γερμανοῦ* καὶ *Βελισσοῦ Διονυ-
σίου*. Τὸ γράμμα λέγεται *Πατριαρχικόν*, τὰ δὲ προσ-
αρτώμενα τῇ Μαυριωτίσσει χωρία *σταυροπήγια*.

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 108—110.

1. Μέχρι τῆς σήμερον σώζεται τὸ χωρίον τοῦτο γραφόμε-
νον *Κάλλιστα*, ἐν ᾧ ὑπάρχει ναὸς τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυ-
ρος Γεωργίου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Κομνηνῶν.

2. Ὁμοίως καὶ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ σώζεται τῆς αὐτῆς
ἐποχῆς ναὸς, ἀπαιλῶν πύσιν, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὁ
ναὸς οὗτος ἔχει δύο εἰσόδους ἐκ μεσημβρίας, ἡ μία τῶν ὁποίων
ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ δεξιῷ χορῷ εἶναι κεκλεισμένη· ἔσθθεν αὐτῆς
ἀναγινώσκονται οἱ ἐξῆς στίχοι: *Εἰ μὲν γίλος πέφυκας εἰ-
σελθε χαίρων—ιδ' ἐχθρὸς καὶ βάσκαρος καὶ γέμων δό-
λου—πύρρω πέφενγε τὴν πύλην τῆς εἰσόδου—ἵνα μὴ κλη-
ρονομήσῃς τὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου*. Ἔτσι

αδ—ΜΝΙ—

Ἐνδὸν ἐπὶ τῆς εἰς τὸν γυναικωνίτην φερούσης πύλης ἀναγινώ-
σκονται τὰ ἐξῆς: ἀνηγέρθη ὁ θεὸς καὶ πάνσεπτος οὗτος ναὸς
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας Ἀρχιερατεύοντος τοῦ Πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου
Μητροπολίτου Κυρίου Κυρίου Χρυσάνθου καὶ ἐφημερεύοντος
Δημητρίου ἱερέως καὶ δηὰ συνδρομῆς ἡ χριστιανὴ τῆς χώρας
ταύτης.

Ἔτσι, αψμβ'. Ἡουρίου 17.

Ὁ πρῶτος θόλος ὁ νῦν σωζόμενος εἶναι καινοεργῆς, εἰς ὃν ἀνα-
φέρεται ἡ ἄνω ἀνακένισις· ὁ δεύτερος θόλος, ὁ καὶ κύριος καὶ
παλαιὸς μόλις ὑποδιατάσσεται ὑπὸ προσθέτων δοκῶν· φέρει δὲ
τὴν εἰκόνα τοῦ Παντοκράτορος. Ἐξω ἐν τῷ νάρθηκι διακρίνον-
ται παλαιαὶ τοιχογραφίαι τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, τῆς Μητρὸς
τοῦ Κυρίου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς Ἀ-
γίας Παρασκευῆς κατὰ σειράν. Ἐσω δὲ ἐν τῇ βορείῳ πλευρᾷ
τοῦ ναοῦ ἡ εἰκὼν τῆς βασιλίσσης Εἰρήνης καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
Κωνσταντίνου.

3. Τὸ χωρίον τοῦτο δὲν σώζεται σήμερον, εἰ μὴ ἐννοεῖ-
ται τὸ χωρίον *Τσοβκα*, ἄνωθεν τοῦ ὁποῦ σώζεται ἡ Μονὴ
τῶν Ταξιαρχῶν ἐπὶ ἀπορρώγας βράχου.

4. Ὁμοίως καὶ τὰ χωρία ταῦτα ἄγνωστα εἰσι σήμερον.

Ἐν ταῖς ἐπομέναις σελίδιν οὐδὲν ἄξιον λόγου παρυσιαζέται, εἰ μὴ τὸ ἐν σελίδι 90 ἀναφερόμενον, ὅτι τῷ 1699 Σεπτεμβρίου 13, ἡμέρα Τετάρτη, ὥρα 5ῃ γέγονεν ἐκλειψὶς διαρκέσασα ἐπὶ δύο ὥρας.

Ἐν σελίδι 100, ὑπάρχει ἴσον γράμματος τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Τιμοθέου μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν συνόδου, δι' οὗ ἀπορισμῷ ὑποβάλλονται πάντες οἱ τολμήτοντες νὰ καταχρησθῶσι τὰ ἐν Κων)πόλει εἰς τοὺς πραγματευτάδας ὑπάρχοντα ἐπὶ τόκῳ χρήματα, ἐκ τῶν τόκων δὲ τῶν χρημάτων τούτων δέον νὰ δίδωνται κατ' ἔτος *ψαλτικόν* εἰς τὸν κατὰ καιρὸν ἐφημέριον τῆς Μητροπόλεως Καστορίας ἄσπρα 600. Τὸ ἔγγραφο φέρει χρονολογίαν *ῥαχστ'* (1618), μεταξὺ δὲ τῶν συνυπογραφομένων ἀρχιερέων ἀναφέρεται καὶ ὁ Καστορίας Χαρίτων.

Ἐν διαφόροις ἰδιωτικῆς φύσεως ἔγγραφοις ἀναγραφόμενοις μεταξὺ τῶν σελίδων 100 καὶ 117 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1703—1740 ἐξικνουμένων, ἀναγράφεται μὲν ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστης πρῆξις *ἐνώπιον τῆς ἡμῶν Ταπεινότητος*, ἀλλὰ δὲν ὑπογράφεται ὁ Μητροπολίτης. Ἐν μόνον ἔγγραφον ἀπαντᾷ ἐν σελίδι 108 τῷ 1745, φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Χρυσάνθου, ἐνῶ τὰ ἀπὸ τοῦ 1665 μέχρι τοῦ 1703 φέρουσι τὴν τοῦ Δαβὶδ. Ἐν σελίδι 109 ὑπάρχει ἔγγραφο ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Εὐθυμίου, χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ 1757.

Ἐν σελίδι 110 ἀναφέρεται γράμμα τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Γαβριὴλ μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν συνόδου, ἐν ἔτει 1706 ἰνδικτ. ε'. δι' οὗ ἀποδεκτὴ γίνεται ἡ αἴτησις τοῦ Καστορίας Διονυσίου καὶ τῶν Καστοριέων, περὶ κυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ μεγάλου Κομίσου Γεωργίου Καστριώτου, περὶ ἰδρύσεως σχολείου ἱερατικοῦ ἐν Καστορίᾳ ἐν τῇ συνοικίᾳ Μονιζέβικη καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν τῇ Τσέικ τῆς Ἑνετίας κατατεθειμένων χρημάτων. Ἄνευ ἡμερομηνίας καὶ ὑπογραφῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὑπάρχει καὶ ἕτερον γράμμα ἐν σελίδι 111—112, ἀλλ' ὡς εὐκόλως ἐξάγεται, τὸ γράμμα τοῦτο εἶναι τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων τοῦ κλίματος ἐκείνου.

Ἐν σελίδι 114 ἀπαντᾷ τὸ γράμμα τοῦ μεγάλου Κομίσου Γεωργίου Καστριώτου, δι' οὗ διατάσσεται τὰ τῆς ἱερατικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ διδασκάλων καὶ μαθητῶν. Τὸ γράμμα ἄνωθεν εἶναι ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου καὶ τοῦ Ἀχριδῶν Ζωσιμᾶ (ὅστις ἐπιλέγεται καὶ πατριάρχης τῶν λοιπῶν), ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κομίσου Γεωργίου Καστριώτου, τοῦ μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας Ἀρθίμου, τοῦ πρ. Ἀδριανουπόλεως Κλήμεντος, τοῦ Ἱερὰπόλεως Μαξίμου, τοῦ Νύσσης Μητροφάνους, τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Εὐθυμίου, τοῦ Κωνσταντινου Καρτακουζηνοῦ Στεφάνου, τοῦ Στεφάνου Καρτακουζηνοῦ μεγάλου Πο-

στελνίκου καὶ τοῦ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς σχολῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας διδασκάλου Μάρκου τοῦ Κυπρίου τοῦ Πορφυροπόλου. Ἔτει 1708 μαρτ. 20.

Ἐτερον γράμμα τοῦ ἰδίου Γεωργίου Καστριώτου φέρον τὰς ἰδίαις ὑπογραφὰς καὶ τὴν ἐπικύρωσιν μόνον τοῦ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου, ἀναφέρεται πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἐν Βενετίᾳ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗς καθίστησιν καὶ ἰδίους ἐπιτρόπους πρὸς ἔκπραξιν τῶν ἐκ δουκάτων 370 $\frac{1}{2}$ τῶν ἐν τῇ καὶ παρχωρεῖ αὐτοῖς ἀμοιβὴν 20 $\frac{1}{2}$ δουκάτων, συνίστησι δὲ αὐτοῖς τὴν φροντίδα τοῦ ἀποστέλλειν τὰ χρήματα ταῦτα εἰς Καστορίαν καὶ προτρέπει αὐτοὺς, ὅπως ἐπιπλήττωσι τοὺς ἐν Καστορίᾳ ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἦθελον τηρήσῃ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Ἔτει 1708 μαρτ. 20.

Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ φιλομουσίας καὶ φιλοπατρίας ἔγγραφο ἀναφέρεται ἐν σελίδι 122 τοῦ παρόντος κώδικος, ἀντίγραφον δηλαδὴ τῆς διαθήκης τοῦ εὐεργέτου τῆς Καστορίας Γεωργίου Κυρίτζη, ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1715. Τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης ἦν κατατεθειμένον ἐν Βενετίᾳ, δι' ἧς

α'. ἐπικυροῦται ἡ διαθήκη τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δημητρίου Κυρίτζη ἀπὸ ἔτους 1697 μαρτίου 3, δι' ἧς κατέθηκεν ἐν Τζέικ τῆς Βενετίας δουκάτα 5,000· ταῦτα προστίθησι καὶ ὁ Γεώργιος Κυρίτζης ἑτερα δουκάτα 1700, οὕτω δὲ τοῦ ἀποτελουμένου ποσοῦς 6,700 δουκάτων ὁ τόκος δέον νὰ δίδηται τοῖς Μοναχοῖς τῶν Μοναστηρίων τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθωνασίου καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

β'. ἑτερα δουκάτα 6,000 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδίου Γεωργίου κατατίθενται ἐν τῇ ἰδίᾳ Τσέικ τῆς Βενετίας, ἐπὶ σκοπῷ, ὅπως οἱ τόκοι αὐτῶν χρησιμεύωσιν εἰς ἐλεημοσύνην.

γ'. καθορίζει τὸ ἀνάλογον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θωμᾶ Κυρίτζη ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀδελφῶν Σουλτάνη καὶ Ἐλαιας, ἀποδείκνυται δὲ ὅτι ἐκαστος ἔλαβεν ἀνὰ 400 φλωρία βενέτικα.

δ'. διατάσσει ὅπως κατ' ἔτος κατὰ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα διορίζονται ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ μητροπολίτου Καστορίας δύο ἐπίτροποι πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐτησίων τόκων, προερχομένων ἀπὸ ἑξ χιλιάδων δουκάτων κατατεθειμένων ἐν Βενετίᾳ πρὸς τρία τοῖς ἑκατὸν καὶ τρία τέταρτα.

ε'. ἐκ τῶν τόκων τούτων δέον νὰ διορίζηται διδασκάλος τῆς ἐλληνικῆς ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ αὐτοῦ σχολῇ· ὅστις ὀρεῖται νὰ διδάσκη εἰκοσι καὶ τέσσαρας μαθητὰς, ἐκλεγομένους ἐκ Καστορίας, τῶν πέριξ καὶ ἀλλοχόθεν· εἰς τοὺς 24 τούτους μαθητὰς θὰ δίδωνται ἐτησίως 150 δουκάτα, ἐκ τούτων δὲ εἰς τρεῖς, τοὺς εὐφρεστέρους, θὰ δίδωνται ἐπὶ ἐπταετίαν ἀνὰ 18.

1. Πρὸς τῆς Καστορίας ἔκειτο ἡ ἰδιόκτητος αὕτη σχολὴ τοῦ Γεωργίου Κυρίτζη ἀγνωστον ἡμῖν, καίπερ ἐρευνήσασιν.

δουκάτα, ἐφόσον διακρίνονται ἐπὶ εὐμαθείᾳ, ἄλλως νὰ ἀντικαθίστανται δι' ἄλλων.

Σ'. οἱ ἐν Καστορίᾳ ἐπίτροποι ὀφείλουσι μετὰ τριετίαν νὰ παρέχωσι λογαριασμόν.

Ζ'. Ἀπαντες οἱ τόκοι συμποσούνται εἰς δουκάτα 225, ἐξ ὧν τὰ 204 εἶναι προωρισμένα διὰ τὸ σχολεῖον· τὰ περισσεύοντα 21, ἂν ᾖναι ἀνάγκη, δύνανται νὰ ἐξοδεύωνται πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Σχολῆς, ἄλλως νὰ διατηρῶνται πρὸς αὐξήσιν τῶν κεφαλαίων.

καὶ η'. Ἐὰν ἐπὶ δύο ἔτη ἐξ ἀμελείας τῶν ἐφόρων Καστορίας δὲν διατηρηθῇ ἡ ἐν λόγῳ σχολή, τότε τοὺς ἐκ 225 δουκάτων τόκους θὰ λαμβάνωσιν οἱ Ἰωαννῖται πρὸς συντήρησιν τοῦ ἰδίου αὐτῶν σχολείου.

Ἐν σελίδι 128 ἀναγράφεται ἴσον Πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος ἐπὶ Πατριάρχῳ Ἱερεμίου ἐν ἔτει 1725 μηνὸς Ἰουλίου Ἰνδικτ. 3, ἐν ᾧ λόγος γίνεται περὶ τινος Μεθοδίου ἐτεροδιδασκαλίας διδάσκοντος, ὃς νῦν προσελθὼν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ ὡμολόγησε τὴν πλάκην αὐτοῦ καὶ τὰ τετράδια αὐτοῦ παρέδωκεν εἰς τὸ πῦρ· οὗτος λοιπὸν κηρύσσεται ἤδη ὀρθόδοξος, καὶ διατάσσεται νὰ διδάσκη ἐν τῷ μέλλοντι τὴν περιπατητικὴν φιλοσοφίαν συνωδᾷ τῷ συστήματι τοῦ Κορυδαλλέως, τὰ τετράδια ὅμως αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται νὰ καταδιώκωνται, νὰ ᾧσι δὲ ἀφορισμένοι καὶ οἱ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀποδεχόμενοι. Τὸ γράμμα τοῦτο ἀποτείνεται πρὸς τὸν Ἀχριδῶν, (οὗ ἐλλείπει τὸ ὄνομα,) πρὸς τὸν πρῶτον τοιοῦτον καὶ πρόεδρον Σισαρίου Ζωσιμᾶν, πρὸς τὸν Φιλιππουπόλεως, τὸν Σοφίας καὶ τοὺς λοιποὺς μητροπολίτας τοῦ κλίματος Ἀχριδῶν.

Ἐν σελίδι 130 ἀναφέρεται δευτέρα διαθήκη τοῦ εὐεργέτου Καστορίας Γεωργίου Κυρίτζη, γραφεία μὲν τῷ 1716 Ἰανουαρίου 11, συμβολαιογραφηθεῖσα δὲ τῷ 1721 Αὐγούστου 23 ὑπὸ τοῦ δημοσίου Νοταρίου Κερκύρας, Ἐλευθερίου Τσαρνάδου, τοῦ συμβολαιογραφῆσαντος καὶ τὴν κατὰ τὸ 1715 πρώτην αὐτοῦ διαθήκην. Διὰ τῆς δευτέρας ταύτης διαθήκης, ἰσχυρὰς καὶ ἐγκύρου ἀνακηρυσσόμενης τῆς πρώτης, ὀρίζει ὁ Γεώργιος κληρονόμον αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν Θωμᾶν Κυρίτζην, 6'.) παρέχει αὐτῷ φλωρία 1000, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἀγορασθῶσιν ἐν Καστορίᾳ ὑποστατικά καὶ μύλοι, τὸ ἐντεῦθεν δὲ εἰσόδημα παρέχεται εἰς τὸ σχολεῖον, τοῦ ὁποῦ οἱ ὑπότροφοι δέον νὰ αὐξήθωσι γ'.) Εἰς τὸν ἅγιον Τάφον ἀφίνει φλωρία 200, δ'.) εἰς τοὺς ἐν Καστορίᾳ τέσσαρας προεστῶτας τοῦ Ἀγίου Ὁρους φλωρία 200 πρὸς χρεῖαν ὅλων τῶν Μοναστηρίων ὁμοίως εἰς τοὺς αὐτόθι ἐρημίτας τῆς ἀγίας Ἀρρῆς φλωρία 100· εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ ἕτερα 100, εἰς Ἰωάννινα φλωρία 50 ὑπὲρ τῶν ἐν φυλακαῖς, ὁμοίως 50 ὑπὲρ τῶν ἐν Καστορίᾳ ἐν φυλακαῖς ὄντων, διάφορα ποσὰ εἰς γρόσια εἰς διαφόρους αὐτοῦ συγγενεῖς, εἰς τὴν Παργίαν τὴν πατερωνίαν κοινὰ εἰς τῆς στέρ-

rais (1) φλωρία 200, ἐκ τῶν τόκων τῶν ὁποίων νὰ δίδωνται τῷ ἐκεῖ ἱφημερίῳ λίτραι μονάδος, 25 πρὸς μνημόσυνον, τὸ ἐπιλοιπὸν δὲ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἑτερα ποσὰ διάφορα ἀφίνει εἰς διαφόρους ἱερεῖς, εἰς τοὺς πεφυλακισμένους [Καστορίας τοὺς πλέον πτωχοὺς ρεάλια 20, εἰς τὸ σπιτάλι τῶν ἐκθέτων (2) ἐφάπαξ ρεάλια 10, ρεάλια 50 εἰς τὰς κεκλεισμένας οἰκίας Καστορίας καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου (Καρύδη) φλωρία χρυσᾶ 10 πρὸς ἐπισκευὴν.

Ἐν τέλει ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ὁ ἀδελφός αὐτοῦ Θωμᾶς δὲν ἠθέλην ἐκτελεῖσαι τὴν διαθήκην ταύτην, τότε ἀπασκ ἡ περιουσία αὐτοῦ νὰ περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Πατριαρχείου Κων(σταντιν)πόλεως, καὶ ἐκ τῶν τόκων αὐτῆς νὰ διατηρῆται ἡ ἐκεῖ Σχολή, (3) νὰ ἐκπληρῶνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπιθυμίαι τοῦ διαθέτου.

Ἐν τῷ κωδικέλλῳ ἀφίνει ρεάλια 500 πρὸς ἐκγορὰν σκλάβων.

Ἀπὸ τῆς 137ης σελίδος καὶ ἔξῃς ἀναφέρονται διάφορα ἐγγράφα φύσει· ἰδιωτικῆς ἀπὸ ἔτος 1764 καὶ μητροπολίτου Εὐθυμίου· ἐν σελίδι μόνον 138 γίνεται μνηεὶς τοῦ ἐτι καὶ νῦν ἐν ἐρείπιοις σωζομένου χωρίου Λινοτόπι, τότε ἀκμάζοντος, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐπωνομαζομένης Ζαγάρη, ἧς ὁμοίως τὸ τε ὄνομα καὶ τὰ τεῖχη μέχρι τῆς σήμερον διατηροῦνται.

Ἐν σελίδι 140 τῷ 1764 Ἰουλίου 17 ἀναγράφεται συμφωνητικὸν τῶν προκρίτων Καστορίας, δι' οὗ ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὸν δυστυχῆ τοῦτον αἰῶνα ἐν συμφωνίᾳ καὶ ἀγάπῃ συνεργάζωνται ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων.

Ἐν σελίδι 146 ὑπάρχει γράμμα τοῦ Καστορίας, Εὐθυμίου καὶ τῆς κοινότητος Καστορίας πρὸς τὸν Πατριάρχην Σαμουήλ, δι' οὗ ἐκτραγωδεῖται ἡ ἀθλία κατὰστασις τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἀποδιδομένη εἰς ἀνδρόλεθρον χριστιανόν. Πρὸς πίστωσιν τούτων παρακαλοῦσι τὸν Πατριάρχην, ὅπως ἐρωτηθῶσιν οἱ ἐν Κων(σταντιν)πόλει Καστοριεῖς, Γεώργιος Κωνσταντίνου Μπετλῆς, Παραγιώτης Ζυλακτοῦ, καὶ Δημήτριος Δόζη, οἱ Κλεισουριεῖς Βοῦλκο Τοῦλε, Στέφος Γιάνρη καὶ Γιάννης Τοῦλε, καὶ Πέτλης Πάλε, καὶ οἱ Μυροβινοὶ Τραγιάνρος Κυριάκος καὶ Ἀργύριος.

(ἔπεται συνέχεια)

1) σώζεται ἔτι καὶ νῦν ἡ ἐν λόγῳ μονὴ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀπόζαρι, ὡς καὶ ἐρείπια τῶν αὐτόθι κτισμάτων.

2) δὲν ἀναφέρεται ποῦ ἔκειτο τὸ ἐκθετοκομεῖον τοῦτο.

3) βεβίως νοητὸν τὴν ἐν Καστορίᾳ ἰδιωτικὴν αὐτοῦ Σχολήν.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

ἐκδιδόντος

'Αρχιμ. 'Ιωακείμ Φοροπούλου Δ. Φ.

ἀρχιεφύλακος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Πηγαὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἰδρύσεως, συντηρήσεως
καὶ διοικήσεως τῶν Σχολῶν τοῦ Γένους ἐν
Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

'Αριθ. 4.

Συντακτικὸν φροντιστηρίου γεγονότος ἐν 'Αθή-
ναις ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μορεμβασίας
Γρηγορίου Σωτήρη τοῦ καὶ πατριώτου
τῆς αὐτῆς πόλεως.

Ἄξιον ὄντως καὶ δίκαιον οὐχ ἥττον εἰπεῖν καὶ ἀναγκαῖον συνιστᾶν καὶ κρεῖττονι τῆς Ἐκκλησίας δυνάμει κρατύνειν ἡμᾶς ἅπαντα τὰ θεοφιλῆ ἔργα, ὅσα κατὰ θεῖον σκοπὸν παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐξεργάζεται· τῷ γὰρ τρόπῳ τούτῳ τά τε καλὰ συντηρεῖται διὰ παντός ἀμετάπτωτα, καὶ ἡ τῶν εὐσεβῶν διεγείρεται προθυμία πρὸς ἐργασίαν αἰετῶν ἐνθέων ἔργων, δι' ἣν ἡ ψυχικὴ σωτηρία σφίσι ἐπιμνηστυεύεται· τῶν δ' οὖν ὁμολογουμένως ὄντων καλῶν ἡ σοφία καὶ παιδεία ἦν ἀσυγκρίτως πάντη ὑπερέρα, διό καὶ Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὖρε σοφίαν καὶ θνητός ὃς οἶδε φρόνησιν, τὸ ἱερόν φησι λόγιον· δι' αὐτῆς γὰρ καὶ ἄνθρωπος πέφυκε καὶ εἰκὼν θεοῦ ὁ ἄνθρωπος λέγεται· ταύτῃ τοι καὶ ὅσοι τῷ ἀξιερέστῳ τουτοῦ χρήματι κατὰ τὸ δυνατὸν συνεργῶσι καὶ αἰφρότητι τῷ τρόπῳ πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ καὶ ἐνέργειαν σπουδὴν κατατίθενται μεγάλων ἐπαινῶν καὶ ἀντιμισθιῶν παρὰ τε Θεῷ καὶ ἀνθρώποις ἐπ' αὐτοῖς κρίνονται· καὶ τὰ τοιαῦτα αὐτῶν ἐγγειρήματα καὶ σπουδᾶσματα, ὡς καὶ ὑπέρτερον λόγον θεοφιλῆ καὶ ψυχωσωτήρια τυγχάνοντα, προσκομιζόμενα καὶ ἐμφανιζόμενα κατὰ καιροὺς τῇ προνοίᾳ καὶ δεφενδεύσει τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς καὶ μεγαλειότητος τὴν πρέπουσαν ἀπολαμβάνουσι σύστασιν καὶ ἀποδοχὴν καὶ γράμμασι πατριαρχικοῖς ἐπικυρούμενα καὶ βεβαιούμενα μόνιμον ἔχουσι τοῦ λοιποῦ καὶ ἀσφαλῆ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν καὶ συντήρησιν. Ἐπεὶ δὲ τοιγαροῦν καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μορεμβασίας καὶ Καλαμάτας ὑπέρτιμος καὶ ἐξαρχος πάσης Πελοποννήσου ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητός ἡμῶν ἀδελφός καὶ συλλειτουργός κύριος Γρηγόριος, ὁ καὶ Σωτήρης τοῦ πικλήν, ἀνήγγειλε καὶ ἐδήλοποίησε τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς ἱερᾶ τῶν ἀρχιερέων συνόδῳ, ὅτι πρὸ χρόνων ἤδη τινῶν, πρὸ τοῦ ἀρ-

χιερατεῦσαι, ἔτι ἐν πρεσβυτέροις διατελῶν, γενόμενος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Ἀθηνῶν καὶ ζήλῳ συσχεθεὶς θεῷ προήρηται καὶ βεβούληται κοινόν τι ψυχικὸν ὄφελος τοῖς συμπατριώταις αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι· καὶ δὴ κατὰ λαβὼν οἰκίαν τινὰ παλαιὰν κειμένην πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἱππομαζομένην Μεγάλῃ Παναγίᾳ, καὶ ταύτην πρὶ ἡμῶν, ἐκ βέθρων τε καὶ θεμελίων ἀνεγείρας καὶ λαμπρῶς οἰκοδομήσας εἰς εὐρύχωρον ἀνάγκυσιν καὶ κατοικίαν ἱκανὴν διδασκάλων ἄμα καὶ μαθητῶν ἰδίῳις ἀνακλῶμασι καὶ δαπάναις, σχολὴν αὐτὴν ἀνέδειξε καὶ φροντιστήριον ἑλληνικῶν ἄμα τε καὶ κοινῶν μαθημάτων ἐπὶ τῷ παιδεύεσθαι καὶ διδάσκεισθαι ἐν αὐτῇ τοῖς τῆς πολιτείας ταύτης νέους καὶ κατὰ τὴν εὐφυῆς πρὸς πᾶσαν λογικὴν μάθησιν, κατὰ σκοπὸν αὐτὴν ἀναθήμασι τε καὶ ἀφιερῶμασι διαφόρων βιβλίων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν, τῶν τε θύραθεν καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἱερῶν συγγράμμων, ἐν τῇ ἑκκλῆδι φωνῇ καὶ λοιπαῖς διαλέκτοις διαφόρων ἐπιστημῶν καὶ λογικῶν ἐξεων, συμποσινῶν ἀπάντων μικρῶν τε καὶ μεγάλων εἰς ἐκκοσμίαν ἀριθμὸν, καθὼς φαίνεται κατὰ γεγραμμένα καὶ τῷ σωζομένῳ καταλόγῳ ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ· ὁμοῦ προσηλώσας καὶ μίαν ἱερὰν εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔχουσης τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἐπὶ σοὶ χαίρει ἐξησκημένης εἰς κἄλλος γραφῆς θαυμάσιον· καὶ δὴ μετὰ τὸ διεκπερᾶναι τὴν ρηθείσαν σχολὴν καὶ ἀπαρτίσαι καλῶς τὸ θεῖον τοῦτο καὶ ἐπαινετὸν αὐτοῦ ἔργον, ἀφιέρωσας καὶ ἐπαρῆκεν αὐτὴν εἰς τὴν κοινότητα τῆς ρηθείσης πολιτείας καὶ πατρίδος αὐτοῦ διὰ κοινὴν προκοπὴν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἐν αὐτῇ νέων, διορίσας καὶ ἀποκαταστήσας ἐπιστάτην ἐν αὐτῇ καὶ εἶναι ἐπιτρόπους καὶ κυβερνήτας καὶ φύλακας καὶ προνοεῖν τοὺς κατὰ κειρὸν χρηματίζοντας ἐπιτρόπους τῆς πολιτείας ταύτης Ἀθηνῶν εἰς κυβέρνησιν τῶν κοινῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, κατασφαισάμενος καὶ βεβαιώσας τὴν ἀφιέρωσιν καὶ προσήλωσιν ταύτην καὶ διὰ χορηγιῶν τῆς βασιλικῆς κρίσεως ἐπὶ τῷ διαμένειν ἀνεπηρέαστον, ἀναπόσπαστόν τε καὶ ἀνεκποίητον ἀπὸ παντός προσώπου συγγενικοῦ τε καὶ ἄλλοτρίου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Βουλόμενος δ' ἐξ ὑπερπλείου ἀσφάλειας περιποιήσασθαι μείζονα καὶ τελειότεραν τῇ ρηθείσῃ σχολῇ, ἤλπισε τὴν ἡμῶν μετριότητα κατοχυρῶσαι αὐτὴν καὶ διὰ γράμματος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ. Ὅθεν τὴν αἴτησιν καὶ ἀξίωσιν τῆς αὐτοῦ ἱερότητος, ὡς ἐπαινετὴν καὶ θεῖον εὐμενῶς ἀποδεχόμενοι, καὶ ἣν ἐσχέκεν ἡ Ἐκκλησία τάξιν καὶ συνήθειαν ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν θεοσεβῶν ἔργων ὅσα πανταχόθεν οἱ εὐσεβεῖς εἰώθασιν προσκομιζέειν ταῦτα τὰ παρ' αὐτῶν φιλοτιμηθέντα θεοφρόνῳ φρονήματι καὶ κρεῖττονι τῆς ἐκκλησίας δυνάμει κατοχυροῦν ἐπὶ διαμνῇ κραταίᾳ· ἄλλως τε καὶ λόγον ὅτι πλείστον ποιοῦμενοι τὴν ἐκ τῆς ρηθείσης σχολῆς ὠφέλειαν καὶ προκοπὴν τῶν παιδευομένων ἐν

αὐτῇ νέων, γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς κτλ. ἵνα ἡ ρηθεῖσα ἐν Ἀθήναις σχολὴ ἡ ὑπὸ τοῦ δι-
ληφθέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου κὺ ρ Γρηγορίου,
τοῦ πικλὴν Σωτήρη, ἐκ βάρων ἀνεγερθεῖσα καὶ κειμένη
πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπιε-
κλημένης Μεγάλῃ Παναγίᾳ, μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς
αὐτῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ οἰκημάτων καὶ μετὰ τῶν ἀφιε-
ρωθέντων καὶ προσηλωθέντων αὐτῇ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ
ιερότητος βιβλίων ἀπάντων καὶ τῆς ρηθείσης εἰκόνας
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς
καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἴη καὶ λέγεται καὶ παρὰ
πάντων γινώσκεται κοινὸν καὶ δημόσιον σχολεῖον καὶ
φροντιστήριον, ἀφιερωμένον τῇ κοινότητι τῆς πολι-
τείας τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ διδάσκειν καὶ παιδεύειν
ἐν αὐτῇ τοὺς προσφοιτῶντας χάριν διδασκαλίας καὶ
μαθήσεως κοινῶν τε καὶ ἑλληνικῶν μαθημάτων
νέους, καὶ διατρέβειν καὶ οἰκεῖν ἐν αὐτῇ διδασκάλους
ἄμα καὶ μαθητάς, κατὰ τὴν γενομένην ἀφιέρωσιν καὶ
προσῆλωσιν καὶ τὸν ρηθέντα διεισμόν ὑπὸ τῆς αὐτοῦ
ιερότητος· ὥστε δηλονότι τοὺς κατὰ καιρὸν ἐκλεγο-
μένους καὶ διοριζομένους ἐπιτρόπους τῆς πολιτείας
τῶν Ἀθηνῶν εἰς κυβέρνησιν καὶ διοίκησιν τῶν κοινῶν
καὶ πολιτικῶν πραγμάτων καὶ υποθέσεων, αὐτοὺς
τούτους εἶναι καὶ ἐπιτρόπους, διοικητάς τε καὶ κυ-
βερνήτας καὶ ἐφόρους καὶ προνοητάς καὶ τῆς ρηθείσης
σχολῆς, προνοομένους καὶ ἐπιμελουμένους τῆς συστά-
ως καὶ διαμονῆς, φυλακῆς τε καὶ συντηρήσεως αὐτῆς
καὶ μηδένα πώποτε τολμᾶν ἐπιβᾶλλειν χεῖρα αὐτῇ
πλεονεκτικῶς ἢ μετακινῆσαι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ εἶναι
κοινὸν φροντιστήριον, ἢ θελῆσαι ἀντιποιηθῆναι αὐτῆς
οἰφθήτινι λόγῳ ἢ τρόπῳ ἢ τῶν ἐν αὐτῇ βιβλίων καὶ
λοιπῶν πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων ἐφάψασθαι τὸ
παράπαν, ἀλλὰ μένειν ἀνεκποίητα καὶ ἀναφίρετα καὶ
ἀναπόσπαστα εἰς τὸ παντελές, καὶ τὴν χρῆσιν καὶ
ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων μόνους ἔχειν τοὺς ἐν τῇ σχο-
λῇ διατρέβοντες διδασκάλους ἄμα καὶ μαθητάς, φυ-
λαττομένων ἀκριβῶς ὑπὸ τῶν εἰρημένων κοινῶν ἐπι-
τρόπων· ὅς δ' ἂν τις ὀφείποτε βουληθῇ ἢ τὴν σχολὴν
ταύτην ἀνατρέψαι καὶ διατεῖσαι καὶ ἰδιοποιηθῆναι ἢ
τῶν ἐν αὐτῇ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων καὶ βι-
βλίων ἀρπᾶσαι καὶ μετακινῆσαι καὶ ἀπλλοτριωσαί
τι ἐξ αὐτῆς, ἀπ' ἐναντίας φερόμενος τοῖς ἐν τῷ πα-
ρόντι συνοδικῶς ἀποφαινέσιν, ὁ τοιοῦτος ὁποῖός ἂν
εἴη τάξεως καὶ βαθμοῦ κτλ.

ΣΗΜ. Οὕτω κεῖται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2α Κώδικι τοῦ Κρι-
τίου σελ. 113—15 ἀνευ ὑπογραφῆς καὶ χρονολογίας. ἐν μέσῳ
δύο ἐγγράφων, ὡς τὸ μὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1716,
τὸ δὲ ἐπόμενον ἀπὸ τοῦ 1729, ὑποδεικνύοντων ὅτι ἀληθῆ εἰσιν
ὅσα ὁ πολυμαθὴς γυμνασιάρχης Τραπεζοῦντος κ. Μ. Παπανίκας
γράφει ἐν τῷ Σχεδιάσματι αὐτοῦ (σελ. 99) περὶ τοῦ χρόνου τῆς
ὑπὸ τοῦ Γρηγορίου Σωτήρη συστάσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς,
ὅτι δηλ. ἰδρύθη τῷ 1715.

ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΑ

*Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ, Ἑρμηνεία τῆς ζωγρα-
φικῆς τέχνης, ἐκ χειρογράφου τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἐκδο-
θεῖσα κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτῆς κείμενον ἐπὶ Α.
Παπαδοπούλου—Κεραμέως. Τετχὸς πρῶτον, ἐκτεπω-
θὲν δαπάνῃ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Θεοδώρου Τσί-
λιστσεφ. Ἐν Πειρουπόλει, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς
Ἀγιοτάτης Συνόδου, 1900. Μέγα 8ον, σελ. κ+128.*

Τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν πόνημα τοῦ
ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων ἱερομονάχου Διονυσίου, ἱε-
ρον τοῦ 17^{ου} αἰῶνος, συνειλεγμένον ἐκ παλαιότε-
ρων παρομοίων ἐγγχειρίδιων ζωγραφικῆς, ἦτο ἀπὸ
πολλοῦ ἤδη γνωστὸν ἐκ μεταφράσεων (γαλλικῆς,
γερμανικῆς καὶ ρωσικῆς)· τὸ πρωτότυπον ὅμως ἑλ-
ληνικὸν κείμενον αὐτοῦ παρέμενεν ἄχρι τοῦδε ἀνέκ-
δοτον, τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Διονυσίου ἐκδομένης
δὲς (κατὰ τὸ 1853 καὶ τὸ 1895) ἐν Ἀθήναις ἐκ Ἑρ-
μηνείας τῶν ζωγράφων οὕτης πλατυγραφίας τοῦ
πολυθρυλήτου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου. Τὴν ἑλλειψιν
ταύτην θέλων νὰ θεραπεύσῃ ὁ Ρώσος Γρηγόριος Τσί-
λιστσεφ, συνέλαβε τὸ σχέδιον μεγάλῃς καὶ πολυτε-
λοῦς ἐκδόσεως τῆς Ἑρμηνείας τοῦ Διονυσίου με-
τὰ γαλλικῆς μεταφράσεως καὶ ἐρμηνευτικῶν ση-
μειώσεων καὶ εἰκόνων, ἀναθέσας τὴν ἐπιβλεψιν
τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου εἰς τὸν
διαπρεπῆ ὁμογενῆ βυζαντινολόγον καὶ ὀρηγητὴν τοῦ
ἐν Πειρουπόλει πανεπιστημίου κ. Α. Παπαδόπουλου—
Κεραμέως. Δυστυχῶς ὁ πρῶτος θάνατος τοῦ φιλοκά-
λου ἐκδοτοῦ ἐματαιώσε τὸ ἀρχικὸν σχέδιον, ἐξ οὗ καὶ
σήμερον παραδίδεται εἰς τὴν δημοσιότητα μόνον τὸ
ἑλληνικὸν κείμενον καὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἡμῖν. Πρὸς
ἐκδοσιν τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος ὁ κ. Α. [Παπαδόπου-
λος—Κεραμέως] ἀπεκδέχεται τὴν ὑποστήριξιν τῶν δυ-
ναμένων, ἥτις, πιστεύομεν, δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπέλ-
θῃ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης.

Τοῦ μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας ἐκδομένου πρῶ-
του τούτου τεύχους, περιλαμβανόντος τὰ ἐξῆς μέρη-
α') τὰς εἰσαγωγικὰς τεχνολογικὰς ὁδηγίας, β') «πῶς
ἱστορίζονται τὰ θαύματα τῆς Πλκίας Γραφῆς», γ')
«πῶς ἱστορίζονται αἱ δεσποτικαὶ ἐορταὶ καὶ τὰ λοι-
πὰ ἔργα καὶ θαύματα τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν
Εὐαγγέλιον», δ') «πῶς ἱστορίζονται αἱ παραβολαὶ»
(τὸ μέρος τοῦτο μέχρι τῆς 30 §, αἱ παραβολαὶ τοῦ
Τελώνου καὶ Φαρισαίου), προτάσσεται λίαν ἀξιανά-
γνωστος πρόλογος τοῦ ἐλλογίμου κ. Α. Παπαδοπού-
λου—Κεραμέως, ἐν ᾧ ἐκτίθενται ἡ ἱστορία τοῦ κειμέ-
νου τοῦ πονήματος καὶ τὰ κατὰ τὴν εἰρημένην πλκ-
στογραφίαν τοῦ διὰ βοήτου Σιμωνίδου, ἐμπεδοῦται δὲ
ἄπαξ ἐτι ἡ πρὸ ἐτῶν ἡδὲ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Παπαδοπούλου
—Κεραμέως καθορισθεῖσα ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς (15^{ου} αἰῶν)

τοῦ διασκήμου Ἀθωνίτου ζωγράφου Μανουὴλ τοῦ Πανσελήνου, περὶ τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου οὐκ ὀλίγοι σοφοὶ Εὐρωπαῖοι, καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲ τινες, ἐπλανῶντο τέως, θύματα γινόμενοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τοῦ Σιμωνίδου.

Χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων σημειοῦμεν ὅτι τὸ ἀνωτέρω βιβλίον τιμᾶται 28 γροσίων καὶ ὁ βουλόμενος δύναται νὰ προμηθευθῇ αὐτὸ διὰ τοῦ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείου Δεπάστα—Σφύρα—Γεράδου.

Χ. Π—νου.

Λόγοι ἐκφωνηθέντες ἐν διαφόροις ἱεροῖς παιδευτηρίοις ὑπὸ Βλαδιμήρου Κάρλοβιτς Σάβλερ, Γερουσιαστοῦ καὶ ἐταίρου Ἀυτοκρατορικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Ἀγιωτάτῃ Διοικήσει Συνόδῳ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν μεθερμηνευθέντες ὑπὸ Ἱερομονάχου Θεοφίλου Πασχαλίδου. Διδασκάλου τῆς Θεολογίας καὶ Βοηθοῦ Ἐπόπου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σεμιναρίου Πετροπόλεως. Ἐν Πετροπόλει ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀγιωτάτης Διοικήσεως Συνόδου πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, 1900.

Ὁ φερέπονος ὁμογενὴς ἱερομόναχος Θεόφιλος Πασχαλίδης συλλέξας διαφόρους λόγους τῆς Α. Ε. τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ Ἐταίρου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Ἀγιωτάτῃ Διοικήσει Συνόδῳ τῆς Ρωσσίας Βλαδιμήρου Κάρλοβιτς Σάβλερ ἐξέδωκεν ἐσχάτως αὐτοὺς ἐν ἐλληνικῇ μεταφράσει. Οἱ εἰρημένοι λόγοι τοῦ κ. Σάβλερ, προσφωνήσεις ὄντες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος ἀπαγγελλοῦνται κατὰ διαφόρους τελετὰς ἐκκλησιολογῶν καὶ ἄλλων ἐκ τῆς Ἀγιωτάτης Ρωσικῆς Συνόδου ἐξακρωμένων καθιδρυμάτων, πρὸς ταῖς λοιπὰς ἀρεταῖς, ἐφ' οἷς διακρίνονται, ἀποτελοῦσιν ἀμὰ τερπνὸν βοήθημα πρὸς σχηματισμὸν, ἐν γενικῇς τοῦλάχιστον γραμματικῇ, ἰδέας τινὸς περὶ τῆς συγχρόνου καταστάσεως τῶν ἐκ τῆς Ἀγιωτάτης Συνόδου τῆς Ρωσσίας ἐξακρωμένων ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων. Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ ἔργου ἀναγράφονται καὶ αἱ ἄλλαι μεταφράσεις, ἃς ἄχρι τοῦδε ἐφιλοπόνησεν ἐκ τοῦ ρωσικοῦ ὁ πανοσιολ. ἱερομόναχος Θεόφιλος.

ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

Κλητεύεται ἡ Ἀναστασία Δημητρίου Κουτζούφη, ὑπήκοος ὁθωμανῇ, ὁρμωμένη ἐκ Κίου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς ὅπως τὴν πρώτην Δευτέραν καὶ ὥραν 2 τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἱερατικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικαίας αὐτοπροσώπως, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς Χαραλάμπου Ἡλ. Ἀσλάνογλου ἐκ Κίουπλίων ἐπὶ διαζεύξει· ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτῆς ἀγωγῇ δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κων)πόλει ἐκδομένης ἡμερησίου «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Κίῳ, τῇ 8 Μαρτίου 1900.

3

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

† Ὁ Νικαίας Σωφρόνιος

Κ. Ζήκος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον πεμφηφεί, δέχεται τὴν ἀγωγὴν τῆς ἐναγομένης Μαρίας Ἰωάννου Μαυροθαλασσίτου ὡς νόμιμον καὶ κηρύττει διακαλυμμένον τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐναγομένου Β. Μ. Κουρογλου ὀφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπατιότητος αὐτοῦ.

Καταδικάζει τὸν ἐναγομένον εἰς τὴν πληρωμὴν 3000 γροσίων πρὸς τὴν ἐνάγουσαν, προερχομένων ἐκ θανάτου ὅπερ φημιωμολογήσατο αὐτῇ πρὸς διατροφήν αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἀνηλίκου τέκνου τῶν.

Ὅριζει προθεσμίαν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Διατάττει τὴν δημοσίευσιν τρίς κατὰ συνέχειαν τοῦ παρόντος δικαστικοῦ διὰ τῆς ἡμερησίου «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τίλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων ἀνερχόμενα εἰς γρ. 300 προκαταβιλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος. Ἐγένετο ἀπερασίῳ καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν Καρπάθῳ, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1900.

3

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Καρπάθου Ἀγαθάγγελος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Προσκαλεῖται ὁ Ἰωάννης Μιχ. Παπᾶ Γεωργίου κτίστης, ὑπήκοος Ὀθωμανός, ὁρμωμένος ἐκ τοῦ χωρίου Μενετῶν Καρπάθου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς ὅπως τὴν πρώτην Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7ην τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ, μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπάθου αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ὡς ἐναγομένος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Φραγκουλιᾶς Πολυγρονίου Διάκονο Μιχάλη ἐκ τοῦ χωρίου Μενετῶν ἐπὶ διαζεύξει καὶ ἀποτίσεως διατροφῆς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγῇ δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κων)πόλει ἐκδομένης ἡμερησίου «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

2

Ἐν Καρπάθῳ, τῇ 16. Δεκεμβρίου 1899.

Ὁ Πρόεδρος.

Ὁ Γενικὸς τοῦ Μητροπολίτου Ἐπίτροπος.

Παπᾶ Ἰωάννης Γ. Μυκονιδίτης.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.